

Sborový list

sboru Církve bratrské v Hradci Králové

Pokora a tichost

Text: Mt 11, 25 - Mt 12, 15

V ten čas řekl Ježíš: "Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, a zjevil jsi je maličkým. Ano, Otče: tak se ti zalíbilo. Všechno je mi dáno od mého Otce; a nikdo nezná Syna než Otec, ani Otce nezná nikdo než Syn – a ten, komu by to Syn chtěl zjevit. Pojďte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží."

V ten čas šel Ježíš v sobotu obilím. Jeho učedníci dostali hlad a začali mnout zrní z klasů a jíst. Když to viděli farizeové, řekli mu: "Hle, tvoji učedníci dělají, co se nesmí dělat v sobotu!" On však jim řekl: "Nečetli jste, co udělal David, když měl hlad, on i ti, kdo byli s ním? Jak vešel do domu Božího a jedli posvátné chleby, ačkoli to nebylo dovoleno jemu ani těm, kdo ho provázeli, nýbrž jen kněžím? A nečetli jste v Zákoně, že kněží službou v chrámě porušují sobotu, a přesto jsou bez viny? Pravím vám, že zde je víc než chrám. Kdybyste věděli, co znamená "milosrdenství chci, a ne oběť," neodsuzovali byste nevinné. Vždyť Syn člověka je pánem nad sobotou.

Odtud šel dál a přišel do jejich synagogy. A byl tam člověk s oduřelou rukou. Otázali se Ježíše: "Je dovoleno v sobotu uzdravovat?" Chtěli ho totiž obžalovat. On jim řekl: "Kdyby někdo z vás měl jedinou ovečku, a ona by mu v sobotu spadla do jámy, neuchopil by ji a nevytáhl? A oč je člověk cennější než ovce! Proto je dovoleno v sobotu činit dobře." Potom řekl tomu člověku: "Zvedni tu ruku!" Zvedl ji, a byla zase zdravá jako ta druhá. Farizeové vyšli a smluvili se proti němu, že ho zahubí. Ježíš to poznal a odešel odtamtud. Mnozí šli za ním a on všechny nemocné uzdravil;

Nejdříve zkusím přetlumočit, co se odehrálo.

V 11. kapitole jsme v situaci, kdy Ježíš mluví k zástupům. Ve verších 25-26 Pán Ježíš děkuje Otci, že skrývá pravdu před moudrými a učenými a naopak, že pravdu zjevil maličkým. Nebo také nedospělým či dětským. Verše 27-28 jsou pak tou velkou pravdou, kterou Pán Ježíš o sobě říká zástupům. Co tam tedy čteme? "Všechno je mi dáno od mého Otce".

Tím „všechno“ myslí, že Otec učinil Ježíše Pánem nad světem a také, že jedině Ježíš (bude-li chtít) může zjevit, ukázat, Otce druhým lidem.

Následně Pán Ježíš skutečně ukazuje tu správnou cestu, když říká:

Bůh Otec z pouhé milosti

Bůh Otec z pouhé milosti Syna poslal ze své výsosti k spáse člověka padlého, z ráje pro hřích vyhnaného.

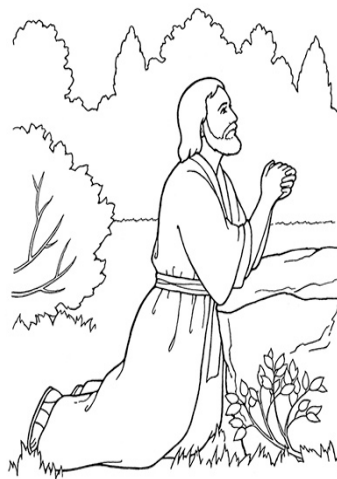
Nic v světě silnější není nad Kristovo milování, to svět i ďábla přemáhá, zlému všemu odolává.

Náš milý Pane Ježíši, uslyš nyní žádost naši, dej Tebe víc milovati a Tvých řečí poslouchati!

Srdce naše nakloň k Sobě, ať toužíme vždy po Tobě nemáme nic tak milého, jako Tebe, Pána svého!

Když pak bude při skončení těla s duší rozdělení, chceme v lásce Tvé dokonati, věčnou radost s Tebou znáti!

Jan Amos Komenský

„Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte, kdo jste obtíženi břemeny a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorného srdce, a naleznete odpočinutí svým duším.“

Ve 12. kapitole se odehrává rozhovor Ježíše s farizeji. Farizeové vyčítají Ježíši, že jeho učedníci nedodrží pravidla. On to v podstatě nepopírá, ale říká jim, že bychom se neměli zaměřovat na pravidla, ale spíše na pochopení situace a milosrdenství. Ukazuje, že hladoví by měli být nasyceni a nemocní uzdravení, bez ohledu na sobotu. Pro Pána Ježíše je totiž milosrdenství důležitější než oběti.

Jak využít toto slovo pro náš život? Teď se zkusím zamyslet nad tím, co tato slova přinášejí nám a jak by se třeba dala využít pro náš život.

První, co je z textu dobře vidět, je skutečnost, že moudří a učení mají problém přijmout Boží pravdu. Tito lidé se staví na roveň Bohu, protože se domnívají, že vědí, co je správné a mají na všechno hotový názor. Ježíš to ilustruje už před naším textem, když říká, že jejich generace je nemocná. O Janu Křtiteli si tito moudří a učení udělali jasný obrázek podle toho, jak vypadal - prohlásili ho za posedlého. O Pánu Ježíši pak si udělali názor podle toho, s kým se stýkal - přítel lůzy a těch, kteří v životě (takzvaně) prohráli, přítel celníků a tedy opovrhovaných.

Milost poznat pravdu ale Pán Ježíš nedává generaci úspěšných a učených, ale NAOPAK maličkým, nezkušeným nebo nemoudrým. Těm, kteří dopředu nevědí, jak to všechno je. Těm, kteří člověka dopředu nesoudí,

ale čekají na skutky.

A jak je to s námi a současnou generací? O současném světě a generaci by se dalo mluvit asi dlouho. Asi je zřejmé, že spíše se v něm prosazují právě ti, kteří mají jasno. Ti, kteří dobře vypadají a působí. Bohužel je čím dál tím víc zřejmé, že svět bez Boha žije v křiku a chaosu.

Ale co mezi námi křesťany, v našem společenství? Dokážeme se těmto vlivům ubránit? Víme hned, co je správné? Nebo jsme spíše ti maličci, dětští a nezkušení, kteří se dotazují Pána Boha?

Právě těmto maličkým Bůh ukazuje cestu, možnost, složit naše břemena a trápení. A obléci jho, které netlačí. Učit se od Pána Ježíše být tichým a pokorného srdce a naleznout tak odpočinek. Jestliže tedy tichost a pokora dává odpočinek, tak je jasné, že naopak křik a pýcha nám přinese trápení. Máme se učit tichosti a pokoře.

O pokoře mi připadá, že se v církvi mluví relativně často. Pokora je v podstatě jedním ze základních znaků Pána Ježíše a projevuje se Jeho obětováním se pro nás lidi.

Jan 3,16 - *„Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby každý, kdo v Něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“.*

Podobně se o Kristově pokoře mluví v Ef 5,1-2: *„...žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás jako dar a obět...“.* Z těchto veršů je jasné, že pokora je obět - nejedná se tedy o nic lehkého nebo příjemného, naopak je to něco velmi obtížného a náročného.

V 1. Petrově 4. kapitole je popsána takto: *„Všichni se oblect v pokoru jeden vůči druhému, neboť, Bůh se staví proti pyšným,*

ale pokorným dává milost. Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v ustanovený čas.“ Měli bychom se tedy učit být tichými a pokorného srdce.

O tichosti jsem mnoho kázání ještě neslyšel. Pán Ježíš, ale o ní mluvil i například při vjezdu do Jeruzaléma, když tichý přijížděl na oslátku. *“Tichost“* je také ovocem Božího Ducha, jak se o něm píše v Gal 5. Je zde uvedena před sebeovládáním. Z listu Jakubova 3,13 pak vyplývá, že tichost vychází z moudrosti. Vypadá to tedy, že *tichost* je vědomá věc, která se dá naučit. Když jsem si dal do slovníku slovo *tichost*, tak jako slova podobná se objevila slova *mírnost* a *klid*. Mohu říci ze své zkušenosti, že znám dva bratry, kteří nejenže mluví velmi tiše, ale také z nich taková mírnost a klid vyzařují. A také mohu říci, že je radost s nimi být. Takže něco na tom asi bude :-). Pán Ježíš totiž určitě neříká nic nadarmo.

Slovo *“jho“*, jak jsem se dočetl, bylo často používáno židovskými rabíny jako něco, co mají lidé nést, aby naplnili Tóru a všechny příkazy, které z ní vycházejí. Pán Ježíš ale mluví o jiném *jhu* – o takovém, které netíží, netlačí. I v životě křesťana je mnoho situací a životních období, které by nás bez Ježíše mohly přemoci. Proto bychom, jak se píše v Gal 5 kap., měli *stát pevně, ve svobodě, kterou nám vydobyl Kristus, nedat na sebe znovu vložit otrocké jho*. Měli bychom žít z Božího Ducha.

Pojďme se ještě zamyslet nad textem ve 12. kap. Připadá mi totiž, že perfektně dokresluje, o čem teď mluvíme. (Já se tedy teď musím divit, že se divím - vždyť je to Bible – a to je přece Boží slovo, které je dokonalé...)

Na jednu stranu tady máme zákoníky a jejich stovky předpisů. A také to, že tyto předpisy nedokáží naplnit lidské potřeby. Zároveň ale i dobře vidíme krutost zákoníků (stojí tam člověk s odumřelou rukou, a oni jako by neviděli jeho potřeby, ale řeší, jestli se jim podaří Ježíše nachytat). Na druhé straně vidíme Pána Ježíše, který jim říká "Oč cennější je člověk než ovce!" Snaží se je probudit, aby pochopili, že pravidla a člověk, to jsou úplně jiné kategorie. Vidíme Ježíšovo velké srdce a s jakou láskou dává lidem vše potřebné. Ať už jídlo svým učedníkům, nebo uzdravení nemocným. A píše se, že "mnozí za ním přišli a on všechny nemocné uzdravil".

Jednoduše řečeno, existují dva světy.

Ten první, bez Pána Ježíše. Je světem moudrých a učených, hluchých a úspěšných. Svět, ve kterém si zakládáme na našem zevnějšku a na plnění pravidel.

Ten druhý, s Pánem Ježíšem. Je svět malých a nemoudrých, tičných a pokorných. Svět, ve kterém hledíme na potřeby druhých, dáváme druhým přednost a jednáme s nimi v úctě.

Jsem moc velký hříšník, abych řekl, že si vždycky vyberu život s Pánem Ježíšem. Ale co vím je, že právě ten *přemáhá svět a je vítězný*. Jak se totiž píše v 1. Janově, 5. kapitole: „A jeho příkázání nejsou těžká, neboť vše, co se narodilo z Boha, přemáhá svět. A to vítězství, které přemohlo svět, je naše víra. Kdo jiný přemáhá svět, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?“

Pavel Bachmann

Přijímejte jeden druhého – 2. část

O jednotě a různosti v Církvi bratrské

- Míváme rozdílné evangelizační důrazy a metody, různé teologické důrazy, např. v otázce Božího vyvolení aj. Svorně ale vyznáváme, že není jiného jména pod nebem daného lidem, skrze něž bychom mohli být **spaseni**, než je jméno Ježíše, vtěleného, ukřižovaného a vzkříšeného, vyvýšeného Syna Božího. Spása je dar Boží slitovné lásky a přijímáme ji důvěrou v Boží zaslíbení. Nevěříme naopak, že spása je k mání i jinde než v Kristu, anebo že jí člověk dosahuje svým morálním úsilím, mystickými prožitky či racionálním proniknutím Božích tajemství.

- Jakkoli se příběhy našeho **obrácení** i projevy naší zbožnosti mohu případ od případu lišit, v tradici svých otců svorně trváme na tom, že každý osobně je povolán, aby naslouchal evangeliu a srdcem věřil i ústy vyznával, že Ježíš je Pán. Věříme, že Boží Duch věje, kam chce a koná dílo evangelia. Proto naopak nevěříme, že důraz na osobní víru je pouze projevem módního individualismu, ale ani že obrácení ke Kristu se musí odehrát pouze podle jedné šablony.

- Forma a náplň bohoslužebných i dalších setkávání, stejně jako **sborového života** se u nás mohou sbor od sboru lišit; známe se k lokální svobodě liturgie a služby. Svorně však zachováváme, že křesťané se scházejí, aby společně uctivali a zvěstovali svého Pána, aby naslouchali Božímu slovu, aby se spolu modlili a sloužili sobě navzájem i potřebným, světu. Víme o problémech mezilid-

ského soužití i v našich sborech, i na nás leží hanba hříchu, který v dějinách i dnes páchají křesťané či představitelé církevních institucí. Přesto nevěříme, že církev je přežitek, ani nepodporujeme sólové křesťanství.

- Třebaže se naše sbory mezi sebou liší ve způsobu, jakým vysluhují **svátosti**, a jednotliví služebníci mohou odlišně akcentovat, čím svátosti jsou, věříme svorně, že křest a večeří Páně odkázal církvi sám Kristus. Svátosti jsou nám zvěstováním a přivlastněním Ježíšovy smrti a vzkříšení, jsou Ježíšovým zaslíbením a darem, jsou naším vyznáním a díkem. Naopak nevěříme, že svátosti působí magicky bez ohledu na víru, ale ani že by se víra mohla bez nich obejít. Nepovažujeme se za majitele svátostí, a respektujeme křty vykonané v jiných křesťanských církvích; u Pánova stolu podobně praktikujeme ekumenickou pohostinnost.

- Typická je pro nás rozmanitost **křestní praxe**. Křtíme ponořením i politím či pokropením; křtíme věřící, kteří o křest žádají, a také děti členů, kteří své ratolesti ke křtu přinesou; křest je neopakovatelný, z vážných pastoračních důvodů však můžeme křtem posloužit i jednotlivcům dříve pokřtěným. Křest náleží Kristu; proto v těchto otázkách svorně trváme na svobodě svědomí a víry. Odmítáme naopak vylučovat druhé pro jejich odlišné přesvědčení.

- I tato vnitřní rozmanitost Církve bratrské nás povzbuzuje k **ekumenické otevřenosti**. Vyznáváme, že se potřebujeme učit od jiných křesťanských tradic. Ekumenickou spoluprací chceme světu dosvědčovat Boží

lásku a jednotu Božího lidu. Za osobitý příspěvek Církve bratrské ekumeně se odvažujeme považovat mj. důraz na autoritu Bible, na osobní život víry, na aktivní členství v církvi, na evangelizaci a misii, zakládání sborů, na duchovní formaci dětí a mládeže, a také právě důraz na jednotu v různosti.

Děkujeme Kristu za dar jednoty i bohatství pestrých povolání, služeb, zkušeností. Vyznáváme, že si Božích darů ne vždy vážíme, že se prohřešujeme proti bližním i Bohu neláskou, pýchou, nesnášenlivostí. Prosíme Pána, aby nás zachovával ve své lásce a pravdě, v jednotě při vši rozmanitosti.

Odbor Rady CB pro vzdělávání,
červen 2022

Modlitební stan 7. 7. a 8. 7. v Hradci!

Ve dnech 7. a 8. července 2023 přijede do Hradce Králové poprvé tzv. „modlitební stan“, u něž budou mít možnost sloužit křesťané z našeho sboru i z jiných církví. O co přesně půjde?

Akce je součástí projektu organizace Modlitby 24-7, resp. české odnože tohoto mezinárodního modlitebního a evangelizačního hnutí. První modlitební karavan vyjel v roce 2017 na festival UNITED. Od té doby se tato služba velmi rozšířila, s karavánem dobrovolníci jezdí do různých měst v České republice, a to na křesťanské i nekřesťanské akce. Více informací o karavanu i hnutí naleznete na <http://www.modlitby24-7.cz>.

strana 4

Původně měl být karavan pojízdou modlitební místností. Později se přišlo na to, že je hlavně výborným nástrojem pro setkávání s lidmi tam, kde žijí. Každý modlitební karavan, nebo stan, je improvizovanou kavárníčkou se stoly a židličkami, kde si kolemjdoucí mohou posedět u kávy, občerstvit se na těle i na duchu, popovídat si. Dobrovolníci jim slouží rozhodováním, modlitbou, případně poradenskou pomocí. Karavan se tak může stát místem, kde mohou poznat Pána Boha, jeho lásku, moc a pomoc.

Vize služby karavanu

Být mezi lidmi

Milovat lidi

Být svědky Ježíše Krista

Výjezdy karavanu/stanu si Pán Bůh velmi používá. Mnoho lidí slyšelo evangelium, přijalo modlitbu, někteří odevzdali svůj život Pánu Ježíši Kristu. Lidé v ČR obecně mají nedůvěru ke kostelům a modlitebnám, resp. jakýmkoli institucím. Proto je důležité, abychom za nimi vyšli do ulic a byli jim k dispozici. Pán Ježíš to tak dělal také.

Do týmu služebníků jste vítáni všichni, ze všech generací! Povídat si s lidmi u kávy zvládne každý Pokud se někdo cítí být osloven, prosím, kontaktujte Z. Hroudovou.

Informace ze staršovstva

Staršovstvo se sešlo ke své pravidelné schůzi dne 6. 3. 2023. V úvodu br. P. Kouba informoval starší o průběžných výsledcích

hospodaření sboru, které jsou dobré. Staršovstvo hodnotilo kladně průběh výročního členského shromáždění, které proběhlo v neděli 5. 3. Program na sborovém dni v Měníku na téma Ukrajina budou mít manželé Kalvachovi z Pardubic. Kaz. Legát informoval starší o převodu členů z CB Pardubice do našeho sboru a o dalším postupu v budování samostatné stanice Jordán. V další části schůze se starší zabývali řešení personální otázky vedení mládeže v příštím školním roce a zajištěním služby slovem ve shromáždění v neděli 9. 7. Kázání bude mít br. kaz. Z. Uhlík, který se svou manželkou přijede do Hradce s misijní aktivitou Modlitební stan. Starší dále řešili personální zajištění některých služeb, které vykonávala ses. L. Legátová, a které bude nutné řešit v souvislosti se stěhováním man. Legátových.

Další část schůze byla věnovaná přípravě některých sborových akcí. V neděli 23. 4. proběhne sborový oběd a po něm bude možnost vybrat si z několika připravených aktivit. V programu sboru do léta je celá řada aktivit, na které se mohou členové sboru těšit. Problém bývá s personálním zajištěním některých akcí. Starší by uvítali, kdyby s nápady na nové aktivity přišli jejich autoři i s ochotou podílet se v rámci svých možností na jejich organizaci. Od příští neděle bude možné se začít přihlašovat na odpolední aktivity po sborovém obědě 23. 4. Od neděle 2. 4. se pak rozběhne přihlašovací proces na sborový den v Měníku. Schůze staršovstva byla zakončena modlitbou.

Martin Legát

Modlitební předměty

Vděčnost

- za Boží milost
- za Boží lásku a péči
- za Boží věrnost
- za všechny služebníky
- za věrné a vytrvalé modlitebníky

Prosby

- za úctu a respekt ve vzájemných vztazích
- za misijní aktivity v Hořicích
- za O. Kolovou, J. Dvořákovou a další nemocné
- za nové služebníky
- za Boží požehnání pro chystané sborové aktivity
- za stanici Jordán
- za válku na Ukrajině

Přehled některých chystaných akcí

- 25. 3. program pro ženy
- 23. 4. společný oběd a odpolední aktivity
- 28. 5. sborový den v Měníku
- 11. 6. evangelizační shromáždění /kaz. D. Fajfr/
- 18. 6. návštěva kaz. M. Kušníra
- 25. 6. dětská slavnost
- 7. 7. – 8. 7. modlitební stan
- 23. 7. – 30. 7. pobyt dětí
- 17. 9. instalace kaz. M. Kušníra
- 23. 9. potáborové setkání
- 21. 10. setkání kazatelů seniorů s manželkami

Pozdravy a poděkování z ukrajinských sborů, kam jsme zaslali finanční pomoc ve výši 50 000 Kč pro každý sbor jako výsledek sbírky, která proběhla v závěru minulého roku

Zdravím vás, bratři a sestry, posílám vám několik fotografií a videí z našeho sboru /najdete je na FB skupině sboru/. Náš sbor se dlouhodobě věnuje evangelizační službě pro děti a mládež, tyto bohoslužby navštěvují děti a mládež z našeho sboru a děti z nevěřících rodin z naší vesnice, komunikujeme s nimi, dáváme jim biblické lekce, zpíváme křesťanské písně, vyrábíme s nimi a také pro ně pokaždé připravujeme

jeme jídlo. Naposledy jsme pro ně díky vašim darům mohli uspořádat zimní tábor. Náš sbor je malý, ale v této těžké době děláme, co můžeme, naše sestry se pravidelně scházejí v modlitebně, aby napekly sušenky pro armádu a předaly je našim bratřím, kteří jídlo odvázejí do válečné zóny, a tak nějak pomohly naší zemi přiblížit se vítězství. Z peněz, které jste nám darovali, také nakoupíme potravinové balíčky pro členy církve, protože mnoho lidí nemá snadnou práci a ceny rostou. Ještě jednou vám děkujeme za vaši vnímavost k našim potřebám, děkujeme Bohu i vám za vaši obětavost a otevřené srdce, kéž vám Pán bohatě žehná.

Pastor Ivan Slutyak, sbor "Slovo života" ve vesnici Zdolbica

Informace od sboru ze Záporoží, kam šla druhá část sbírky:

Toto je naše nedělní bohoslužba /foto najdete opět na FB skupině sboru/. Církev se nyní schází v nové budově na Centrálním bulváru 3. Dříve to byl obchod s nábytkem a vedle nás je výstavní síň Svazu ukrajinských umělců. V našem sále se netopí. Takže vzpomínáme na staré časy, kdy jsme se začali scházet v přízemí Domova mládeže a v zimě tam byla velká zima. Na naši službu přichází až 100 nových lidí. Někteří z nich se do Záporoží přestěhovali kvůli válce, jiní přicházejí pro humanitární pomoc. Nyní máme uprostřed nedělní bohoslužby přestávku a společně pijeme kávu. Máme nové kazatele a hudebníky. Všem se nám stýská po všech, kteří museli odjet, a věříme, že se brzy opět setkáme!

Datum	Malá a střední besídka	Velká besídka
5. 3.	Nasycení pěti tisíců	Kornélius
12. 3.	Uzdravení slepého	Život s Kristem
19. 3.	Dobry pastyř	Život s Kristem
26. 3.	Vzkříšení Lazara	5 knih Mojžíšových

Do tohoto čísla přispěli: Pavel Bachmann, Zuzka Hroudová a Martin Legát.

Redakce, jazyková a stylistická úprava: Kristýna Talášková

Grafické zpracování, sazba v programu QuarkXPress: M. Legát

Uzávěrka dalšího čísla 30. 4. 2023

Příspěvky posílejte na adresu: kristyna.talaskova@gmail.com

Datum	Den	Místo	Čas	Slovo	Poznámka	Narozeniny
1	St					Neumannová Alžběta
2	Čt					Pouchlá Sára
3	Pá				16.00 - dorost 18.00 - mládež	Polívková Dana
4	So					Kolová Olga
5	Ne	HK - VP	10.00	M.Legát		Caltová Gabriela
		Členské shromáždění				
6	Po	Staršovstvo	17.30	L.Novotná		
7	Út					
8	St					Viková Hana
9	Čt					
10	Pá				16.00 - dorost 18.00 - mládež	
11	So					
12	Ne	HK	10.00	M.Legát		
13	Po					
14	Út	Nechanice	18.30	M.Legát		
15	St					Švojgrová Hana Doležalová Jana
16	Čt					
17	Pá				18.00 - mládež	
18	So					
19	Ne	HK	10.00	J.Potoček		
		Hořice	14.00	M.Legát		
20	Po					
21	Út					Čáslavský Daniel
22	St					Burda Alžběta
23	Čt					Talášková Kristýna
24	Pá				16.00 - dorost mládež - Houba	Recová Renáta
25	So				15.00 - program pro ženy	
26	Ne	HK	10.00	M.Polívková		
		Hořice	14.00	M.Legát		
27	Po					
28	Út	Nechanice	18.30	M.Legát		
29	St	Opatovice	19.00	M.Legát		
30	Čt					Dvořáková Hana
31	Pá					Neumannová Blanka